

Köszöntés

Molnár Károly, a volt Geofizikai Kutató Vállalat vezérigazgatója és a Geofizikai Szolgáltató Kft. 1993-ban nyugalomba vonult első igazgatója idén töltötte be 80. életévét. A Magyar Geofizikusok Egyesülete – az olajipar tágabb szakmai köreinek nevében is – ez úton fejezi ki tiszteletét és jókívánásait e kerek születésnapon.

Ennek az évforduló alkalmából közzölt rövid méltatásnak nem célja a teljes pálya felvázolása, inkább csak néhány fontosabb mozzanatot, más helyen talán nem kellően hangsúlyozott érdemeket emelünk ki.

A tanulóévek és a pályakezdés néhány küzdelmes induló éve után, Molnár Károly kiemelkedő, meghatározó szereplője, vezető személyisége a magyar kőolajipari felszíni geofizikai kutatás legdinamikusabb fejlődési időszakának. Életművének legnagyobb – talán még ki nem mondott – érdeme, hogy a hajdani OKGT felső vezetését igen korán sikerült meggyőznie, hogy a kutatás sikerességének érdekében a mindenkori csúcstechnológia alkalmazása szükséges. Hogy ez mekkora teljesítmény volt, azt csak az tudja értékelni, aki nagyjából ismeri a 60-as, 70-es évek gazdasági, gazdaságirányítási rendszerét és a külkereskedelmi viszonylatokat. Osztályvezetői, főmérnöki, majd igazgatói tevékenysége idejéhez kötődik a papír regisztrálású, egyszeres fedésű szeizmikus mérésektől az analóg regisztrálású mérésekig ívelő műszaki fejlődés, valamint a korszerű gravitációs és felszíni geoelektromos mé-

Molnár Károly

rések olajipari bevezetése és alkalmazása. Érdemeit elismerő számos kitüntetés közül itt egyetlen emelünk ki, az 1978-ban odaítélt megosztott Állami Díjat „a szénhidrogén-kutatás geofizikai műszereinek és módszereinek fejlesztésében, a kutatás hatékonyságának növelésében elért eredményeiért”.

A Magyar Geofizikusok Egyesületének alapító tagja, melynek – többek közt – 1964-től 1971-ig titkára, 1978-tól 1989-ig elnöke és tiszteleti tagja. Elévülhetetlenek az érdemei az egyesület máig tartó stabil működésének megalapozásában. Az egyesületi élet szervezése a hazai geofizikai kutatás dinamikus fejlődésének idején kitűnő fórumot biztosított a hazai és külföldi szakemberek közti kommunikáció számára és a fent említett „stratégiai” célok elérésére. E munkásságának egyik csúcspontja volt az 1985-ben Budapesten megrendezett EAEG konferencia, majd az EAEG-ben egészen 1991-ig viselt elnökségi tagsága. Ezt

kellően értékelni ismét csak az akkori politikai viszonyok ismeretében lehet.

E köszöntő tehát egyesületünk meghatározó, vezető egyéniségének szól, akinek munkássága hosszabb távra irányt adott nemcsak a szűkebb szakma és az Egyesület életének, hanem a hazai olajipar „aranykorának” megalapozása révén az egész iparágnak. Vezetése alatt a szeizmikus kutatás elért színvonala alapozta meg, hogy a magyar olajipari szeizmika sikerrel jelenhetett meg a nemzetközi szolgáltatói piacon is.

Késmárky István és Nagy Zoltán

A pálya néhány fontosabb dokumentuma

1. A felszíni geofizikai kutatás 50 éve a kőolajiparban, GES Kft., 2002; E kiadvány szöveganyagának csaknem fele Molnár Károly saját emlékirata, a könyv terjedelmének negyedét kitevő fényképanyag zöme pedig az ő „igazgatói albumának” válogatott része.
2. A 2004. évben jubileumi diplomában részesült bányaművelő-,

- bányagépész-, földmérő-, geofizikus-, geológus- és olajmérnök rövid szakmai életrajza, Miskolc–Sopron, 2004 (24–25. o.)
3. 50 éves a Magyar Geofizikusok Egyesülete, MGE 2004
4. Horváth Róbert, Beszélgetések az olajiparról V. – kutatásról, leművelésről, termelésről – ipartörténeti riportok, Magyar Olajipari Múzeum Közleményei. Zalaegerszeg, 2004 (161–197. o.)